

конкретних заходів, спрямованих на покращення організаційно-правового забезпечення міліцейської діяльності та усунення існуючих у ньому недоліків буде як найменше запорукою, гарантією того, що міліція самостійно впорається хоча б з деякими зі згаданих негативних чинників, зменшить прояв кризових, деформаційних явищ у своїй діяльності та зможе ефективніше впливати на стан законності та правопорядку в суспільстві.

Підсумовуючи вище викладене, слід зазначити, що важливим напрямком удосконалення діяльності вітчизняної міліції щодо захисту прав людини в контексті євроінтеграції є використання досвіду правоохоронних органів інших країн щодо використання можливостей засобів масової комунікації. Виступи по радіо та телебаченню, у друкованих засобах масової інформації, використання засобів наочної агітації та можливостей «PR-технологій» сприятимуть реалізації програм діяльності міліції України, що в свою чергу дозволить сформулювати основні теоретичні положення та конкретні практичні рекомендації з удосконалення організації діяльності органів внутрішніх справ України щодо забезпечення прав і свобод людини.

Список використаних джерел

1. Солоненко О. М. Сучасні міжнародні стандарти забезпечення прав і свобод людини в діяльності органів внутрішніх справ / О. М. Солоненко // Науковий вісник НАВС Київ. – № 6(79) – 2011. – С. 95-103.
2. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
3. Виконавча влада і адміністративне право : Навч. посіб. / За заг. ред. В. Б. Авер'янова. – К. : Видавничий Дім «Ін-Юре», 2002. – 668 с.
4. Лукашевич В. Г. Місце і роль правоохоронних органів у системі державної влади та місцевого самоврядування / В. Г. Лукашевич, О. В. Негодченко // Вісн. Одеськ. ін-ту внутр. справ. – 1997. – № 1. – С. 17-22.
5. Заворотченко Т. М. Правоохоронні органи як гарант захисту прав людини / Т. М. Заворотченко // Наук. вісн. Юрид. акад. МВС : Зб. наук. праць. – 2005. – № 1 (7). – С. 132-137.
6. Кадровое обеспечение полиции США : монография / Т. Д. Джурканин, О. В. Негодченко, В. А. Сергевнин. - Х. : Изд-во Нац. ун-та внутр. дел, 2003. - 360 с.

**Садовий Д.М. курсант 1 курсу
ННПФЕКП НАВС;
Науковий керівник - Харченко Н.П. в.о.
ст. викладача кафедри теорії держави та
права НАВС, к.ю.н.**

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄС В УКРАЇНІ

Інвестиційний комплекс Європейського Союзу характеризується наявністю структурованого та добре організованого інституційного забезпечення.

Інвестиційна діяльність Європейського Союзу забезпечена ресурсами спеціальних банківських установ, структурних і спеціальних фондів ЄС, приватних інвестиційних фондів (в т.ч. пенсійних і страхових фондів).

Основним форматом інвестиційного співробітництва між Україною та ЄС є взаємодія нашої держави з Європейським інвестиційним банком (далі – ЄІБ).

Європейський інвестиційний банк (ЄІБ) є міжнародним банком, засновниками якого є 27 держав-членів ЄС. Місією ЄІБ є фінансування довготермінових інвестиційних проектів на території країн Європейського Союзу, спрямованих на модернізацію та розвиток інфраструктури, зміцнення конкурентоздатності окремих галузей економіки, заохочення енергоефективності та енергозбереження [1, с. 58].

З 2004 року мандат операцій ЄІБ було поширено на території за межами Європейського Союзу, зокрема, на країни-учасниці Європейської політики сусідства, а з 2008 року – на країни ініціативи «Східне партнерство».

Проекти, в які Банк вкладає гроші, мають відповідати певним критеріям:

- сприяти виконанню завдань ЄС, зокрема, підвищувати конкурентоспроможність європейської промисловості та малих підприємств, стимулювати розвиток інформаційних технологій, захищати довкілля, поліпшувати освіту й охорону здоров'я;
- здійснюватись переважно на користь найбільш відсталих регіонів;
- залучати інші джерела фінансування.

ЄІБ надає позики і гарантії для фінансування проектів у пріоритетних секторах економіки:

- а) проекти розвитку недостатньо розвинутих регіонів;
- б) проекти модернізації підприємств та розвиток нових видів діяльності в тих випадках, коли ці проекти за своїм масштабом, або за своєю природою не можуть повністю фінансуватися за рахунок коштів, які є в розпорядженні окремих країн;

- в) проекти, до яких виявляють інтерес декілька країн, і які не можуть повністю фінансуватися за рахунок інших джерел, які є в розпорядженні окремих країн [2, с. 179].

Переважно більшість позик ЄІБ надає всередині ЄС, значна частина позик спрямована на допомогу майбутнім членам. Поза межами ЄС він підтримує розвиток в країнах Середземномор'я, Африки та Карибського і Тихоокеанського басейнів, а також Латинської Америки й Азії. Останнім часом спостерігається активізація діяльності ЄІБ на теренах СНД. З Україною ЄІБ співпрацює головним чином в галузі інфраструктурних проектів. Вартість існуючих проектів співпраці з Україною складає біля 1 млрд. євро.

Рамкову Угоду про співробітництво між Україною та Європейським інвестиційним банком було підписано 14 червня 2005 р., ратифіковано Верховною Радою України 07 лютого 2006 р.

Згодом, 4 листопада 2010 року Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про ратифікацію Договору між Україною та Європейським інвестиційним банком про співробітництво та діяльність Постійного представництва ЄІБ в Україні». Зазначеним договором визначається статус, дипломатичні імунітети та привілеї представництва Європейського інвестиційного банку в Україні та його персоналу.

25 березня 2011р. у Києві було офіційно відкрито Представництво ЄІБ в Україні. 1 червня 2012 р. на посаду керівника офісу ЄІБ в Україні була призначена пані Лілія Чернявська [3].

Ще однією вагомою фінансово-інвестиційною установою ЄС є Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР), що був створений 1991 р. з метою надання фінансової допомоги країнам Центральної та Східної Європи, які встановили демократичні форми правління і прийняли стратегію переходу до ринкової економіки. Наразі банк має 20 мільярдів євро капіталу (5 млн. внесених та 15 мільйонів на запит).

Стратегія ЄБРР спрямована на підтримку структурних та галузевих економічних реформ, шляхом розвитку конкуренції, приватизації та підприємництва. ЄБРР сприяє розвитку приватного сектора, зміцненню фінансових закладів та правових систем, а також розвитку інфраструктури, яка є необхідною для підтримки приватного сектора.

Через надання позик та здійснення інвестицій ЄБРР стимулює надходження до приватного та державного секторів економіки згаданих країн додаткових фінансових ресурсів, допомагає мобілізувати місцевий капітал на реалізацію проектів розвитку національної економіки. Проекти, які підтримуються ЄБРР, мають сприяти сталому розвитку економіки країни, бути фінансово самокупними та екологічно безпечними [4]. Станом на початок 2011 року ЄБРР виділено понад 5 млрд. євро на реалізацію 200 проектів у приватному та державному секторах економіки України.

Для країн-членів ЄС існують спеціальні фонди, що фінансують регіональні і структурні інвестиційні програми розвитку.

Підтримка з структурних фондів ЄС надається найбільш важливим проектам і ініціативам, пілотним проектам і транскордонним ініціативам. На період 2007–2013 рр., бюджет структурних фондів ЄС складає 344 млрд. євро[5].

Для інтенсифікації інвестиційної взаємодії між Україною та ЄС необхідно на державному рівні посилити співпрацю з не фінансовими консультативно-організаційними установами Європейського Союзу, що надають допомогу в організації інвестиційної діяльності країн ЄС.

Важливу роль в інституційному забезпеченні інвестиційної діяльності країн ЄС

відіграють: національні агенції з питань інвестицій; фонди гарантування інвестицій і експортної діяльності; національні агенції економічного розвитку; спеціалізовані науково-дослідні установи та некомерційні дослідницькі центри [6, с. 80].

Для країн, що готуються до вступу до ЄС та асоційованих членів ЄС існують особливі програми структурної перебудови, що фінансуються за рахунок коштів структурних фондів PHARE, ISPA, SAPARD. У процесі фінансування цими фондами велика увага приділяється створенню розвинутого інституційного середовища для функціонування малого та середнього бізнесу, підтримці підприємництва та розвитку ринкових відносин у цілому, як дієвої передумови вступу країн-асоційованих членів до складу ЄС [7, с. 24].

Підписання Україною угод про асоціацію та зону вільної торгівлі з ЄС надасть нашій державі долучитись до фінансування з спеціалізованих фондів для країн – партнерів, що надасть можливість додатково залучити в Україну до 1,5 млрд. євро на рік. Значно збільшити обсяг залучених інвестицій ЄС до України має визначення чітких перспектив членства нашої держави в ЄС, що, як показує досвід країн-кандидатів, може дати можливість додатково залучити до 5 млрд. євро на рік приватних інвестицій та інвестицій зі спеціалізованих фінансово-інвестиційних установ та програм ЄС.

Список використаних джерел

1. Романчиков В. І. Міжнародні економічні відносини: навч. посіб. /В. І. Романчиков, І. О. Романченко – К. : ЦУЛ, 2008. – 256 с
2. Тодоров І. Я. Україна на шляху до європейської та євроатлантичної спільноти / І. Я. Тодоров. – Донецьк: ДонНУ, 2007. – 268 с.
3. Постійне представництво України при Раді Європи Інвестиційне співробітництво між Україною та ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://coe.mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/european-integration/ukr-eu-investment>
4. Офіційний сайт Європейського банку реконструкції та розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ebrd.com/>.
5. Офіційний сайт Європейської комісії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ec.europa.eu/regional_policy/what/future/proposals_2014_2020_en.cfm.
6. Солонінко К. С. Міжнародна економіка: навч. посіб. / К. С. Солонінко. – К. : Кондор, 2008. – 380 с.

**Сасаця К.В. курсант 1 курсу
ННІФПСКМ НАВС;
Науковий керівник - Максименко Ю.Є.,
доцент кафедри теорії держави та права
НАВС к.ю.н.**

ВИДИ КОНСТИТУЦІЙ

Конституція є могутнім засобом політичного управління суспільством, юридичною базою всього законодавства держави, основою наукових озробок у сфері права, найважливішим джерелом права

Соціальною базою громадянського суспільства є такі фундаментальні цінності як життя, свобода, формальна рівність та справедливість. Конституція надає широкі гарантії прав і свобод людини і громадянина, гарантує право кожного на задоволення громадянами своїх соціальних потреб.

Конституція – основний державний документ (закон), що визначає державний устрій, порядок і принципи функціонування представницьких, виконавчих та судових органів влади, виборчу систему, права й обов'язки держави, суспільства та громадян

Конституції країн світу поділяються на такі види.

1. За формою зовнішнього виразу: